Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (deveto vijeće)

14. prosinca 2017.*

„Javna služba – Dužnosnici – Postupak zapošljavanja – Obavijest o natječaju EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Liječnici za lokaciju Luxembourg – Uskraćivanje pristupa testiranju u centru za procjenu – Ograničenje izbora drugog jezika na ograničen broj službenih jezika Unije – Prigovor nezakonitosti – Očita pogreška u ocjeni – Odgovornost – Neimovinska šteta”

U predmetu T-609/16,

PB, kojeg zastupa M. Velardo, odvjetnik,

tužitelj,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju G. Gattinara i L. Radu Bouyon, u svojstvu agenata,

tuženika,

povodom zahtjeva na temelju članka 270. UFEU-a, s jedne strane, zbog poništenja odluke povjerenstva za odabir u natječaju EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Liječnici za lokacije Luxembourg i Ispra (područje: liječnici Luxembourg) od 28. rujna 2015. kojom se tužitelju uskratio pristup selekcijskom testiranju organiziranom u centru za procjenu kandidata Europskog ureda za odabir osoblja (EPSO) i, s druge strane, zbog naknade štete koju je tužitelj navodno pretrpio,

OPĆI SUD (deveto vijeće),

u sastavu: S. Gervasoni (izvjestitelj), predsjednik, L. Madise i R. da Silva Passos, suci,

tajnik: E. Coulon,

donosi sljedeću

Presudu

Okolnosti spora

1 Tužitelj se 7. srpnja 2015. prijavio na natječaj EPSO/AD/309/15 (AD 11) (u daljnjem tekstu: natječaj) temeljen na kvalifikacijama i testovima, organiziran u svrhu sastavljanja popisa uspješnih kandidata radi zapošljavanja kao medicinskih službenika za Europsku komisiju u Luxembourgu (Luksemburg).

* Jezik postupka: francuski

2 U obavijesti o natječaju objavljenoj u *Službenom listu Europske unije* od 4. lipnja 2015. (SL 2015., C 183 A, str. 1., u daljnjem tekstu: obavijest o natječaju) za sudjelovanje u natječaju osobito se zahtijevalo sljedeće:

„– završen sveučilišni studij od najmanje četiri godine potvrđen diplomom medicine priznatom u jednoj od država članica Europske unije;

– diploma o završenoj medicinskoj specijalizaciji dobivena nakon prethodno spomenute diplome.

[…]

– Najmanje 12 godina profesionalnog iskustva (stečenog nakon diplome medicine) u jednom ili više sljedećih povezanih područja: […] medicina rada, opća medicina, interna medicina, tropska medicina, ergonomija, medicinska kontrola izostanaka zbog bolesti, javno zdravlje, psihijatrija, hitna medicina (samo za Ispru) ili zaštita od zračenja”.

3 U Prilogu I. obavijesti o natječaju naznačeno je da će zadaće uspješnih kandidata administratora biti obavljanje poslova koje zahtijeva mjesto medicinskog službenika institucije, i to:

– zdravstveni pregledi članova osoblja i kandidata,

– zdravstveni pregledi i savjetovanja u okviru medicine rada,

– administrativna medicinska mišljenja,

– medicinska kontrola izostanaka zbog bolesti,

– kampanje promicanja zdravlja,

– zaštita od zračenja,

– sudjelovanje u radu raznih foruma (zdravlje i sigurnost na radu, invaliditet, odbor viših medicinskih savjetnika institucija Europske unije),

– upravljanje timom,

– održavanje kontakata s vanjskim liječnicima i/ili bolnicama ovisno o njihovoj specijalizaciji,

– upravljanje spisima i administrativnim postupcima.

4 U Prilogu III. obavijesti o natječaju naslovljenom „Kriteriji odabira” propisano je, kada je riječ o lokaciji Luxembourg, da će pri odabiru na temelju kvalifikacija u prvoj fazi natječaja povjerenstvo za odabir u obzir uzeti sljedeće kriterije:

– najmanje pet godina aktualnog profesionalnog iskustva u području medicine rada;

– najmanje tri godine profesionalnog iskustva u području medicinske kontrole izostanaka zbog bolesti;

– najmanje tri godine profesionalnog iskustva u području opće medicine;

– najmanje tri godine profesionalnog iskustva u području zaštite od zračenja;

– najmanje tri godine profesionalnog iskustva u području interne medicine;

– najmanje dvije godine profesionalnog iskustva u području ergonomije;

– najmanje dvije godine profesionalnog iskustva u području javnog zdravlja;

– najmanje dvije godine profesionalnog iskustva u području psihijatrije;

– najmanje dvije godine profesionalnog iskustva u području tropske medicine;

– profesionalno iskustvo u upravljanju spisima i administrativnim postupcima u medicinskom okruženju;

– profesionalno iskustvo u upravljanju medicinskim timom;

– najmanje tri godine profesionalnog iskustva u međunarodnom ili višekulturnom okruženju u jednom od sljedećih područja: medicina rada, opća medicina, interna medicina, tropska medicina, ergonomija, medicinska kontrola izostanaka zbog bolesti, javno zdravlje, psihijatrija ili zaštita od zračenja;

– dokazano znanje engleskog ili francuskog jezika [najniža tražena razina: B2 Zajedničkog europskog referentnog okvira za jezike (CEFR)];

– dokazano znanje najmanje jednog od sljedećih jezika: njemačkog ili nizozemskog (najniža tražena razina: B2 CEFR-a).

5 U obavijesti o natječaju pobliže je određeno da će se odabir na temelju kvalifikacija provesti na temelju informacija koje su kandidati dostavili u kartici prijave „Probir talenata” i da će povjerenstvo za odabir svakom kriteriju odabira dodijeliti faktore ponderiranja (od 1 do 3) te će svakom odgovoru kandidata dodijeliti između 0 i 4 boda, pri čemu zbrojeni ponderirani bodovi omogućavaju da se izdvoje kandidati čiji profili najviše odgovaraju zadaćama koje su u opisu radnog mjesta.

6 U dijelu obavijesti o natječaju naslovljenom „Uvjeti za prijavu”, pod podnaslovom „Posebni uvjeti: jezici”, kao uvjet za sudjelovanje u natječaju se tražilo, s jedne strane, za glavni jezik (jezik 1) znanje jednog od 24 službena jezika Unije najmanje na razini C1 i, s druge strane, za drugi jezik (jezik 2) znanje njemačkog, engleskog, ili francuskog jezika najmanje na razini B2, s time da je taj jezik 2 obavezno morao biti različit od jezika 1. Pod tim istim naslovom bilo je naznačeno da drugi odabrani jezik mora biti njemački, engleski ili francuski te da je u interesu službe nužno da novi zaposlenici budu sposobni odmah početi raditi i učinkovito komunicirati u svojem svakodnevnom poslu na jednom od tih jezika koji su glavni radni jezici institucija Unije.

7 Iz prijave proizlazi da je tužitelj, grčki državljanin, kao glavni jezik odabrao grčki koji je njegov materinski jezik, dok je kao drugi jezik odabrao njemački na kojem je ispunio prijavu i za koji je izjavio da njime vlada na istoj razini kao i grčkim jezikom, to jest na razini „C2 iskusnog korisnika”.

8 Dopisom od 23. rujna 2015. EPSO je tužitelja obavijestio da zadovoljava kriterije za sudjelovanje i da je ušao u sljedeći krug natječaja koji se odnosio na odabir na temelju kvalifikacija, to jest „Probir talenata”.

9 Odlukom od 28. rujna 2015. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) tužitelj je obaviješten da je povjerenstvo za odabir provelo detaljnu analizu odgovorâ koje je tužitelj dao na pitanja kartice „Probir talenata” te kako mu je dodijeljena ocjena od 15 bodova, što nije bilo dovoljno da ga se pozove u centar za procjenu s obzirom na to da je minimalni prag potreban za sudjelovanje u testiranju u centru za procjenu bio postavljen na 18 bodova.

10 Tužitelj je porukom elektroničke pošte od 2. listopada 2015. podnio zahtjev za preispitivanje odluke povjerenstva za odabir.

11 Tužitelj je porukom elektroničke pošte od 23. prosinca 2015. podnio žalbu na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik). U toj žalbi tužitelj je osporio broj bodova koje mu je dodijelilo povjerenstvo za odabir za njegove odgovore na četiri pitanja kartice „Probir talenata” o kriterijima profesionalnog iskustva u internoj medicini, upravljanju spisima i administrativnim postupcima u medicinskom okruženju, upravljanju medicinskim timom i iskustvu u međunarodnom ili višekulturnom okruženju. Također je kritizirao činjenicu da prijavu nije mogao ispuniti na svojem materinskom jeziku, to jest na grčkom.

12 EPSO je dopisom od 1. veljače 2016. odbio zahtjev za preispitivanje odluke, obavijestivši tužitelja kako je povjerenstvo za odabir potvrdilo svoju odluku da ga ne uvrsti na popis kandidata pozvanih u centar za procjenu.

13 Tijelo za imenovanje je dopisom od 25. travnja 2016. obavijestilo tužitelja da je odbilo njegovu žalbu (u daljnjem tekstu: odluka o odbijanju žalbe). U tom je dopisu tužitelju naznačeno kako mu izvan tromjesečnog roka za podnošenje pravnog lijeka nije bilo dopušteno osporavati jezične postavke svoje prijave određene obaviješću o natječaju te da povjerenstvo za odabir nije počinilo nijednu očitu pogrešku u ocjeni odgovora danih na pitanja kartice „Probir talenata”.

Postupak i zahtjevi stranaka

14 Tužbom podnesenom tajništvu Službeničkog suda Europske unije 4. kolovoza 2016. tužitelj je pokrenuo ovaj postupak koji je prvotno bio upisan pod brojem F-39/16. Primjenom članka 3. Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća (EU, Euratom) 2016/1192 od 6. srpnja 2016. o prijenosu na Opći sud nadležnosti za odlučivanje u prvom stupnju o sporovima između Europske unije i njezinih službenika (SL 2016., L 200, str. 137.), ovaj predmet je prenesen na Opći sud u stanju u kojem se nalazio 31. kolovoza 2016. Upisan je pod brojem T-609/16 te je dodijeljen devetom vijeću.

15 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

– poništi pobijanu odluku;

– naloži Komisiji plaćanje iznosa od 10 000 eura na ime pretrpljene neimovinske štete;

– naloži Komisiji snošenje troškova.

16 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:

– odbije tužbu;

– naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

Zahtjev za poništenje

17 Tužitelj u potporu svojem zahtjevu protiv pobijane odluke ističe dva tužbena razloga.

18 Prvim tužbenim razlogom tužitelj se poziva na nezakonitost obavijesti o natječaju na temelju članka 277. UFEU-a, s obzirom na članak 2. Uredbe Vijeća br. 1 od 15. travnja 1958. o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici (SL 1958., L 17, str. 385.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 3., str. 3.), kako je izmijenjena, te na načela jednakog postupanja i nediskriminacije kako proizlaze iz članka 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i iz članka 1.d Pravilnika. Tužitelj se osobito poziva na presude Općeg suda u kojima se, kao u predmetnom sporu, ograničavanjem jezika komunikacije između kandidata i EPSO-a na njemački, engleski i francuski jezik u pitanje dovela zakonitost obavijesti o natječaju (presude od 24. rujna 2015., Italija i Španjolska/Komisija, T-124/13 i T-191/13, EU:T:2015:690, t. 60.; od 17. prosinca 2015., Italija/Komisija, T-295/13, neobjavljena, EU:T:2015:997, t. 100.; od 17. prosinca 2015., Italija/Komisija, T-275/13, neobjavljena, EU:T:2015:1000, t. 44., i od 17. prosinca 2015., Italija/Komisija, T-510/13, neobjavljena, EU:T:2015:1001, t. 50.).

19 Drugim tužbenim razlogom tužitelj se poziva na očite pogreške u ocjeni koje je počinilo povjerenstvo za odabir prilikom ocjene odgovora koje je dao na pitanja 5a-5b, 10a-10b, 11a-11b i 12a-12b kartice prijave na natječaj „Probir talenata”.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na prigovoru nezakonitosti u odnosu na obavijest o natječaju

20 Tužitelj osporava argument iz odluke o odbijanju žalbe, prema kojem se osporavanje pravila o jeziku natječajatrebalo proglasiti nedopuštenim zato što je bilo izravno usmjereno protiv obavijesti o natječaju i zato što je tromjesečni rok za podnošenje pravnog lijeka protiv te obavijesti istekao na dan podnošenja žalbe, odnosno 23. prosinca 2015.

21 Naime, tužitelj ističe da je nezakonitost obavijesti o natječaju u ovom slučaju, u prilog njegovoj tužbi protiv pobijane odluke, istaknuta prigovorom. On tvrdi kako ima interes izjaviti prigovor nezakonitosti protiv pravila o jeziku predviđenih obaviješću o natječaju zato što je mogućnost dobivanja boljih ocjena iz testova veća ako se ti testovi polažu na materinskom jeziku kandidata ili jeziku kojim kandidat jednako dobro vlada. Tužitelj dodaje kako je određeni interes za osporavanje obavijesti o natječaju stekao tek donošenjem pobijane odluke koja je proizvela obvezujuće pravne učinke koji mogu utjecati na njegove interese mijenjajući njegov pravni položaj.

22 Konačno, pozivajući se osobito na presudu od 16. rujna 2013., Glantenay i dr./Komisija (F-23/12 i F-30/12, EU:F:2013:127, t. 65.), tužitelj naglašava da njegova tužba ima za cilj osporiti načine organizacije natječaja u pogledu etape „Probir talenata”, kako su opisani u obavijesti o natječaju, te da je u tom pogledu upravo odluka povjerenstva za odabir individualizirala njegov pravni položaj i omogućila mu da sa sigurnošću utvrdi kako je i u kojoj mjeri to utjecalo na njegove pojedinačne interese. Tužitelj stoga zaključuje da, u ovom predmetu, postoji uska veza između pobijane odluke i nezakonitosti navedenih načina organizacije koji se odnose na karticu „Probir talenata”.

23 Komisija smatra da je tužbeni razlog u cijelosti nedopušten. Prigovor nezakonitosti koji je tužitelj istaknuo treba, naime, tumačiti kao izravno osporavanje Priloga II. obavijesti o natječaju koje je nezavisno od svake odluke koju je tijekom postupka natječaja u odnosu na tužitelja donijelo povjerenstvo za odabir. Međutim, tužitelj nije ni pobijao ni podnio žalbu protiv obavijesti o natječaju u Pravilnikom propisanom roku.

24 Osim toga, Komisija ističe da je u svakom slučaju, kako bi prigovor nezakonitosti bio dopušten, nužno da tužitelj utvrdi postojanje bliske veze između navodne nezakonitosti obavijesti o natječaju i odluke o uskraćivanju pristupa testiranju. Takva veza ne postoji u ovom predmetu s obzirom na to da se pravila o jeziku natjecanja koje je tužitelj osporio ne temelje na pobijanoj odluci, nego na obavijesti o natječaju. Tužbu treba analizirati kao da se odnosi na obavijest o natječaju i tako preinačenu, zbog prekoračenja roka za podnošenje žalbe protiv te obavijesti, proglasiti je nedopuštenom.

25 U tom pogledu valja ispitati je li tužitelj redovno osporavao odredbe koje se odnose na pravila o jeziku iz obavijesti o natječaju.

26 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, u okviru postupka zapošljavanja, koji predstavlja složenu administrativnu radnju sastavljenu od niza odluka, kandidat koji se prijavio na natječaj može u tužbi protiv kasnijeg akta istaknuti nepravilnost ranijih akata koji su s njim tijesno povezani (vidjeti u tom smislu presudu od 11. kolovoza 1995., Komisija/Noonan, C-448/93 P, EU:C:1995:264, t. 17. i navedenu sudsku praksu) i osobito se pozvati na nezakonitost obavijesti o natječaju primjenom koje je donesen predmetni akt (vidjeti u tom smislu presudu od 5. prosinca 2012., BA/Komisija, F-29/11, EU:F:2012:172, t. 39. i navedenu sudsku praksu).

27 Činjenica da nije osporio obavijest o natječaju u roku ne sprečava tužitelja da se pozove na nepravilnosti koje su se pojavile tijekom odvijanja natječaja, iako se uzrok takvih nepravilnosti može pronaći u tekstu obavijesti o natječaju (vidjeti presudu od 31. siječnja 2006., Giulietti/Komisija, T-293/03, EU:T:2006:37, t. 40. i navedenu sudsku praksu). Naime, kao što tužitelj pravilno ističe pozivajući se na presude od 13. prosinca 2012., Honnefelder/Komisija (F-42/11, EU:F:2012:196, t. 36.), i od 16. rujna 2013., Glantenay i dr./Komisija (F-23/12 i F-30/12, EU:F:2013:127, t. 65.), tužitelj se ima pravo u tužbi protiv pojedinačne odluke kojom se odbija njegova prijava pozvati na nepravilnosti u vezi s načinima organizacije natječaja a da mu se pritom ne može prigovoriti zbog toga što nije u roku podnio žalbu ili tužbu protiv odluke kojom se preciziraju načini organizacije natječaja (vidjeti u tom smislu presudu od 11. kolovoza 1995., Komisija/Noonan, C-448/93 P, EU:C:1995:264, t. 17. do 19.).

28 Točnije, ako se tužbeni razlog koji se temelji na nepravilnosti obavijesti o natječaju koja nije pravodobno osporena tiče razloga pobijane pojedinačne odluke, dopuštenost tužbe priznata je sudskom praksom. Naime, kandidat koji se prijavio na natječaj ne može biti lišen prava na osporavanje osnovanosti pojedinačne odluke, koja je u odnosu na njega donesena ispunjenjem uvjeta određenih u obavijesti o natječaju, u svim tim elementima, uključujući i onima određenima u toj obavijesti, kad samo ta provedbena odluka individualizira njegov pravni položaj i omogućuje mu da sa sigurnošću sazna kako je i u kojoj mjeri to utjecalo na njegove pojedinačne interese (vidjeti presudu od 31. siječnja 2006., Giulietti/Komisija, T-293/03, EU:T:2006:37, t. 41. i navedenu sudsku praksu).

29 S druge strane, u nedostatku uske veze između samih razloga pobijane odluke i tužbenog razloga koji se temelji na nezakonitosti obavijesti o natječaju koja nije pravodobno osporena, potonji se mora proglasiti nedopuštenim primjenom prisilnih pravnih pravila o roku za podnošenje pravnog lijeka od kojih se, u takvom slučaju, ne može odstupiti a da se ne povrijedi načelo pravne sigurnosti (presude od 31. siječnja 2006., Giulietti/Komisija, T-293/03, EU:T:2006:37, t. 42.; vidjeti također u tom smislu presudu od 26. listopada 2004., Falcone/Komisija, T-207/02, EU:T:2004:315, t. 22.).

30 S obzirom na ta razmatranja valja utvrditi postoji li u ovom slučaju uska veza između razloga pobijane odluke i tužbenog razloga koji se temelji na nezakonitosti odredbe o pravilima o jeziku koja je sadržana u obavijesti o natječaju.

31 U tom pogledu valja podsjetiti da se u dijelu obavijesti o natječaju naslovljenom „Uvjeti za prijavu”, s podnaslovom „Posebni uvjeti: jezici”, kao uvjeti za sudjelovanje u natječaju zahtijevalo, s jedne strane, za jezik 1 znanje jednog od 24 službena jezika Unije najmanje na razini C1 i, s druge strane, za jezik 2 znanje njemačkog, engleskog, ili francuskog jezika najmanje na razini B2, s tim da je taj jezik 2 obavezno morao biti različit od jezika 1. Nadalje, pod tim istim naslovom bilo je naznačeno da bi „drugi jezik mora[o] biti njemački, engleski ili francuski”. U Prilogu II. obavijesti o natječaju bilo je naznačeno da su ti jezici glavni radni jezici institucija Unije te da je u interesu službe nužno da novi zaposlenici budu sposobni odmah početi raditi i učinkovito komunicirati barem u svojem svakodnevnom poslu. U obavijesti o natječaju je u tom istom prilogu bilo upućeno na presudu od 27. studenoga 2012., Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752), i izričito navedeno da prijava mora

biti ispunjena na jednom od tih jezika. Osim toga, u tom istom prilogu bilo je precizirano da jezik komunikacije između kandidata i institucije, uključujući i ispunjenja prijava, mora biti njemački, engleski ili francuski.

32 U ovom slučaju valja utvrditi da se pobijana odluka ne temelji na elementima u vezi s pravilima o jeziku natječaja, nego na nedostatnom broju bodova dodijeljenima za odgovore koje je tužitelj dao u kartici „Probir talenata” o svojem profesionalnom iskustvu u području natječaja.

33 U tom pogledu upućivanje na točku 38. presude od 2. srpnja 2014., Da Cunha Almeida/Komisija (F-5/13, EU:F:2014:176), nije relevantno. Naime, u predmetu povodom kojeg je donesena ta presuda tužitelj je imao interes izjaviti prigovor nezakonitosti u odnosu na pravila o jeziku koja su bila predviđena u obavijesti o natječaju zato što bi mogućnost dobivanja boljih ocjena iz testova bila veća da su se ti testovi polagali na materinjem jeziku kandidata ili na jeziku kojim kandidat jednako dobro vlada. Konkretno, tužitelj je osporio nedostatnu ocjenu iz testa verbalnog zaključivanja koji je polagao na svojem drugom jeziku. Opći sud je stoga smatrao da je diskriminacija proizlazila iz pravila o jeziku natječaja s obzirom na to da je Komisija u povoljniji položaj stavila kandidate koji su se s većom lakoćom služili jednim od triju jezika koje se moglo izabrati kao drugi jezik u odnosu na druge kandidate koji su doduše imali znanje jezika zatraženo Pravilnikom, ali čije je znanje jednog od jezika natječaja bilo manje od onog prve kategorije kandidata.

34 Međutim, u ovom slučaju, za razliku od predmeta navedenog u točki 33. ove presude, iz sadržaja spisa ne proizlazi da je odbijanje tužiteljeve prijave, čak i djelomično, rezultat neke nedostatnosti u vladanju njemačkim jezikom koji je tužitelj izabrao između triju prethodno navedenih jezika za ispunjavanje prijave.

35 Naime, s jedne strane, tužitelj ne tvrdi da je imao poteškoća pri ispunjavanju svoje prijave na njemačkom ili da je ocjenu od samo 15 bodova dobio zbog ograničenja prilikom ispunjavanja prijave na tom jeziku. On samo tvrdi da je, u pravilu, kandidat koji ne može izabrati jezik na kojem će ispuniti prijavu i koji je, kao on, prisiljen koristiti se jezikom koji nije njegov materinji nužno diskriminiran u odnosu na kandidate koji mogu slobodno izabrati jedan od triju jezika iz obavijesti o natječaju. On ne navodi na koji mu je način u predmetnom sporu ispunjenje prijave na njemačkom naštetilo, ističući samo da se ne može isključiti da su očito pogrešne ocjene povjerenstva za odabir bile uzrokovane obvezom ispunjenja prijave na njemačkom. Komisija u tom pogledu pravilno naglašava da tužitelj ni u jednom trenutku nije konkretnim dokazima dokazao da bi, da je svoju prijavu ispunio na grčkom, imao mogućnost biti pozvan na testiranje u centar za procjenu.

36 S druge strane, iz tužiteljeve prijave, točnije iz dijela „Znanje jezika” obrasca za prijavu, proizlazi da je naznačena razina poznavanja njemačkog bila vrlo visoka, to jest razina C2 koja odgovara „iskusnom korisniku”. Tužitelj je stoga sam priznao da savršeno vlada njemačkim. Komisija također ističe, a da joj nitko ne proturječi, da je tužitelj završio sveučilišni studij u Njemačkoj te da je u toj zemlji radio više od četrnaest godina. Stoga valja odbiti tužiteljev argument prema kojem je odbijanje njegove prijave moglo proizaći iz uporabe njemačkog, engleskog i francuskog za ispunjenje prijave u skladu s Prilogom II. obavijesti o natječaju.

37 Stoga valja zaključiti, u skladu s načelima na koje se podsjetilo sudskom praksom navedenom u točkama 26. do 29. ove presude, da ne postoji uska veza između istaknute nezakonitosti obavijesti o natječaju i razloga pobijane odluke.

38 Iz svega prethodno navedenoga proizlazi da prvi tužbeni razlog valja proglasiti nedopuštenim.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na očitim pogreškama koje je navodno počinilo povjerenstvo za odabir

39 Tužitelj, u biti, tvrdi da su ocjene koje mu je povjerenstvo za odabir dodijelilo u okviru kartice „Probir talenata" očito pogrešne i da je, da je povjerenstvo za odabir pravilno uzelo u obzir njegovo iskustvo i kvalifikacije, lako mogao dobiti osamnaest bodova potrebnih za pristup sudjelovanju u testiranju u centru za procjenu.

40 Točnije, iz tužiteljevih podnesaka proizlazi da drugi tužbeni razlog sadržava četiri prigovora, prvi koji se temelji na neuzimanju u obzir tužiteljevog iskustva u području interne medicine, drugi na neuzimanju u obzir tužiteljevog iskustva u upravljanju spisima i administrativnim postupcima u medicinskom okruženju, treći na neuzimanju u obzir tužiteljevog iskustva u području upravljanja medicinskim timom i, napokon, četvrti na neuzimanju u obzir tužiteljevog iskustva u međunarodnom ili višekulturnom okruženju.

41 Komisija, u biti, ističe da se ocjene povjerenstva za odabir, s obzirom na to da imaju široku diskrecijsku ovlast, ne mogu smatrati zahvaćenima očitom pogreškom, osim ako tužitelj ne podnese dokaze koji su takve prirode da im oduzimaju svaku vjerodostojnost. Međutim, tužitelj se ograničio na navođenje svojih osobnih uvjerenja o načinu na koji su njegove kvalifikacije trebale biti ocijenjene, što ne može predstavljati dostatan dokaz.

42 Najprije valja podsjetiti da je prema ustaljenoj sudskoj praksi povjerenstvo za odabir dužno provjeriti imaju li kandidati profesionalno znanje i iskustvo potrebno za obnašanje dužnosti slobodnog radnog mjesta koje su navedene u obavijesti o natječaju. Također, ono je dužno usporediti znanja i sposobnosti kandidata kako bi odabralo najsposobnije za dužnosti koje treba izvršavati (vidjeti presudu od 24. travnja 2013., BX/Komisija, F-88/11, EU:F:2013:51, t. 39. i navedenu sudsku praksu).

43 U tom je pogledu povjerenstvo za odabir natječaja dužno osigurati da njegove ocjene svih ispitanih kandidata budu donesene u uvjetima jednakosti i objektivnosti pa je zato važno da kriteriji ocjenjivanja budu ujednačeno i dosljedno primijenjeni na sve kandidate (presuda od 22. rujna 2015., Gioria/Komisija, F-82/14, EU:F:2015:108, t. 50.).

44 U tom pogledu povjerenstvo za odabir raspolaže diskrecijskom ovlasti u ocjeni ranijih profesionalnih iskustava kandidata, kako u pogledu njihove prirode i trajanja tako i u pogledu više ili manje uske veze koju ona mogu imati sa zahtjevima slobodnog radnog mjesta (presuda od 21. studenoga 2000., Carrasco Benítez/Komisija, T-214/99, EU:T:2000:272, t. 70.; od 28. studenoga 2002., Pujals Gomis/Komisija, T-332/01, EU:T:2002:289, t. 40., i od 31. siječnja 2006., Giulietti/Komisija, T-293/03, EU:T:2006:37, t. 65.).

45 Nadalje, valja naglasiti da se Opći sud, u okviru svoje kontrole zakonitosti ocjene ranijih profesionalnih iskustava kandidata, mora ograničiti na provjeru toga je li izvršavanje diskrecijske ovlasti povjerenstva za odabir natječaja sadržavalo očitu pogrešku (vidjeti u tom smislu presude od 13. prosinca 1990., Gonzalez Holguera/Parlament, T-115/89, EU:T:1990:84, t. 54., i od 11. veljače 1999., Mertens/Komisija, T-244/97, EU:T:1999:27, t. 44.), oduzimajući pritom vjerodostojnost odluci povjerenstva za odabir (presuda od 24. travnja 2013., Demeneix/Komisija, F-96/12, EU:F:2013:52, t. 45.).

46 Nadalje, valja naglasiti da je, u skladu sa sudskom praksom (vidjeti u tom smislu presude od 20. lipnja 1990., Burban/Parlament, T-133/89, EU:T:1990:36, t. 31. i 34., i od 28. studenoga 2002., Pujals Gomis/Komisija, T-332/01, EU:T:2002:289, t. 41. do 44.), na tužitelju da povjerenstvu za odabir natječaja predoči sve informacije i dokumente koje smatra korisnima za ispitivanje svoje kandidature.

47 Tako se u ovom slučaju u točki 1.3 Općih pravila primjenjivih na otvorene natječaje (SL 2015., C 70 A, str. 1., u daljnjem tekstu: opća pravila) kandidatima svratilo pozornost na to da, kako bi pokazali da imaju potrebna profesionalna iskustva, moraju podnijeti popratnu dokumentaciju kojom točno navode osobito datume početka i kraja radnih odnosa te prirodu dužnosti koje su izvršavali. Osim toga, na temelju iste točke 1.3 obavijesti o natječaju, u vezi s posebnim uvjetima natječaja za specijalizirana radna mjesta navedeno je da studij, osposobljavanja, pripravništva, razdoblja prakse, istraživanja i profesionalna iskustva moraju biti detaljno opisana u prijavi i popraćena odgovarajućom dokumentacijom. U točkama 2.1.4. i 2.1.7. općih pravila od kandidata se tražilo da, kako bi omogućili povjerenstvu za odabir natječaja provjeru podudarnosti uvjeta navedenih u obavijesti o natječaju i njihovih kvalifikacija, navedu relevantne informacije o diplomama, profesionalnom iskustvu, razlozima za prijavu i znanju jezika Unije te da svojoj prijavi prilože popratnu dokumentaciju.

48 U skladu s ustaljenom sudskom praksom, povjerenstvo za odabir ima obvezu u obzir uzeti samo navode i dokumentaciju koje je kandidat dostavio u prilog svojoj prijavi da bi procijenio profesionalno iskustvo potonjeg s obzirom na zahtjeve postavljene natječajem. Ono uopće nije dužno pozvati kandidata da predoči dodatnu dokumentaciju (presude od 16. rujna 1998., Jouhki/Komisija, T-215/97, EU:T:1998:219, t. 58., i od 28. studenoga 2002., Pujals Gomis/Komisija, T-332/01, EU:T:2002:289, t. 43.) ili da samo provede istraživanje kako bi provjerilo ispunjava li zainteresirana osoba sve uvjete iz obavijesti o natječaju (presuda od 28. studenoga 2002., Pujals Gomis/Komisija, T-332/01, EU:T:2002:289, t. 43.).

49 S obzirom na ta načela, valja ispitati osnovanost prigovora koje ističe tužitelj.

– Prvi prigovor, koji se temelji na neuzimanju u obzir tužiteljevog profesionalnog iskustva u području interne medicine

50 Kad je riječ o njegovom profesionalnom iskustvu u području interne medicine, tužitelj tvrdi da iz rubrike 5 njegove prijave naslovljene „Probir talenata” pod podnaslovom „Profesionalno iskustvo” proizlazi da je imao gotovo četrnaest godina profesionalnog iskustva u području interne medicine.

51 Najprije valja podsjetiti da je točka 6. Priloga III. obavijesti o natječaju predviđala dodjelu bodova kandidatima koji dokažu profesionalno iskustvo u internoj medicini od najmanje tri godine.

52 Povjerenstvo za odabir je na temelju toga odlučilo ne dodijeliti nikakve bodove tužitelju s obrazloženjem da je, među ostalim, profesionalno iskustvo navedeno u rubrici 5 prijave bilo istovjetno onom navedenom u rubrici 3 istog dokumenta o profesionalnom iskustvu u općoj medicini za koje je tužitelju dodijeljeno četiri boda, to jest maksimalan broj bodova. Nadalje, utvrdilo je da nije bilo dovoljno dodatnih informacija da bi se omogućio zaključak da se radilo o različitoj profesionalnoj djelatnosti koja se obavljala tijekom predmetnoga razdoblja.

53 Najprije valja istaknuti da iz prijave proizlazi da tužitelj nema četrnaest godina iskustva u području interne medicine.

54 Naime, tužitelj je izjavio da je od rujna 1998. do travnja 2005. radio u raznim zdravstvenim ustanovama kao „liječnik koji priprema specijalizaciju interne medicine”. Međutim, samo taj navod nije povjerenstvu za odabir omogućio zaključak da je tužitelj opravdao najmanje tri godine profesionalnog iskustva u internoj medicini. Te informacije, dakle, ne ukazuju na to da je tužitelj tom prilikom izvršavao sve dužnosti liječnika internista poput onih navedenih u obavijesti o natječaju. Stoga je povjerenstvo za odabir moglo smatrati da se ovo razdoblje djelatnosti ne može promatrati kao razdoblje relevantnog profesionalnog iskustva.

55 Tužitelj je za razdoblje od lipnja 2004. do lipnja 2012. naveo da je radio na radnim mjestima „liječnika hitne medicine/dežurnog liječnika”, „liječnika u odjelu za kardiologiju” i „liječnika voditelja odjela”. Ti navodi ne omogućuju zaključak da su djelatnosti koje je tužitelj obavljao tijekom tog razdoblja bile u vezi s profesionalnim iskustvom u internoj medicini koje se tražilo u obavijesti o natječaju.

56 Tužiteljevi navodi stoga ne omogućavaju da se to razdoblje uzme u obzir pri izračunu trajanja njegova profesionalnog iskustva za rubriku koja se odnosi na internu medicinu. Naime, tužitelj se ograničava na sažeto iznošenje svojeg iskustva tijekom tih četrnaest godina medicinske prakse a da pritom ne objašnjava detaljno što od njegovih aktivnosti ne bi pripadalo u područje opće medicine, nego u područje interne medicine.

57 Potrebno je dakle utvrditi da je povjerenstvo za odabir pravilno smatralo da tužitelj nije predočio dovoljno dodatnih elemenata da bi se omogućio zaključak da profesionalno iskustvo navedeno u rubrici 5 prijave nije bilo istovjetno onom navedenom u rubrici 3 istog dokumenta.

58 U tom pogledu treba istaknuti da je povjerenstvo za odabir pravilno odlučilo da u okolnostima ovog slučaja nije moglo u obzir uzeti istu profesionalnu djelatnost u istom razdoblju u dvjema različitim rubrikama.

59 Valja zaključiti da je povjerenstvo za odabir moglo, a da pritom ne počini očitu pogrešku, smatrati da tužiteljevo profesionalno iskustvo ne opravdava, osim dodjele maksimalnog broja bodova na temelju profesionalnog iskustva u općoj medicini, dodatne bodove na temelju njegova profesionalnog iskustva u internoj medicini.

60 Posljedično, valja odbiti prvi prigovor prvog tužbenog razloga.

– Drugi prigovor, koji se temelji na neuzimanju u obzir tužiteljevog profesionalnog iskustva u upravljanju spisima i administrativnim postupcima u medicinskom okruženju

61 Kada je riječ o rubrici 10 prijave, točnije kartici „Probir talenata”, tužitelj ističe da povjerenstvo za odabir nije uzelo u obzir, pogrešno, njegovo profesionalno iskustvo u upravljanju spisima i administrativnim postupcima u medicinskom okruženju.

62 Najprije valja podsjetiti da su posljednja alineja Priloga I. i točka 11. Priloga III. obavijesti o natječaju predviđale dodjelu bodova kandidatima koji dokažu profesionalno iskustvo u upravljanju spisima i administrativnim postupcima u medicinskom okruženju.

63 U prilog svojoj tezi tužitelj tvrdi da iz rubrike 10b njegove prijave proizlazi da ima više od četiri godine profesionalnog iskustva u području upravljanja spisima i administrativnim postupcima u medicinskom okruženju.

64 Međutim, iz tužiteljeve prijave nije vidljivo da je on prilikom prijavljivanja imao odgovarajuće profesionalno iskustvo.

65 Naime, ne može se smatrati da su tužitelju iskustva istaknuta u njegovoj prijavi, ona između lipnja 2001. i rujna 2006., koja su vezana uz njegovo osposobljavanje u internoj medicini, iskustvo u hitnoj medicini i kardiologiji, dala potrebno iskustvo.

66 Nadalje, treba napomenuti da tužitelj u svojim pismenima navodi da iz prijave proizlazi kako je od 2014. radio kao samostalni liječnik i da zato sam upravlja svojim spisima i administrativnim postupcima, osobito tijekom godišnjih liječničkih pregleda za poslodavce. Međutim, pojašnjenja koja je tužitelj u vezi s tim pružio odnose se samo na jednostavne zadaće svojstvene glavnoj djelatnosti u

području medicine. Čak i pod pretpostavkom da je takva djelatnost mogla biti obuhvaćena područjem iz obavijesti o natječaju, ona ni u kojem slučaju nije tužitelju dala potrebno profesionalno iskustvo u tom području.

67 Komisija, osim toga, pravilno ističe da je profesionalno iskustvo navedeno u rubrici 10 prijave bilo jednako onome sadržanom u rubrikama 3 i 5 istog dokumenta jer je obuhvatilo isto razdoblje i jer je stečeno kod istih poslodavaca. Prema tome, to se iskustvo nije moglo računati pod različitim rubrikama.

68 S obzirom na prethodno navedeno, valja zaključiti da je povjerenstvo za odabir moglo smatrati, a da pritom ne počini očitu pogrešku, da tužiteljevo profesionalno iskustvo ne odgovara profesionalnom iskustvu relevantnom za područje upravljanja spisima i administrativnim postupcima u medicinskom okruženju.

69 Stoga valja odbiti drugi prigovor drugog tužbenog razloga.

– Treći prigovor, koji se temelji na neuzimanju u obzir tužiteljevog profesionalnog iskustva u upravljanju medicinskim timom

70 Kada je riječ o rubrici 11 prijave, točnije kartice „Probir talenata”, tužitelj naglašava da je prilikom podnošenja svoje prijave imao četiri godine profesionalnog iskustva u upravljanju medicinskim timom.

71 Najprije valja podsjetiti da je deveta alineja Priloga I. i točka 12. Priloga III. obavijesti o natječaju predviđala dodjelu bodova kandidatima koji dokažu profesionalno iskustvo u upravljanju medicinskim timom.

72 Povjerenstvo za odabir odlučilo je ne dodijeliti bodove tužitelju s obrazloženjem da prijava nije bila dovoljno detaljna te osobito zato što tužitelj nije iznio elemente o svojoj ulozi, odgovornostima i osobama koje je nadzirao.

73 Međutim, iz tužiteljeve prijave jasno proizlazi da je njegov odgovor na predmetnu rubriku sadržavao pojašnjenja koja omogućavaju utvrđenje da je tužitelj imao profesionalno iskustvo u upravljanju medicinskim timom. Suprotno Komisijinim tvrdnjama, tužitelj je tamo naveo svoju ulogu, odgovornosti i osobe koje je nadzirao.

74 Naime, kao prvo, tužitelj je pobliže odredio da je od ožujka 2008. do lipnja 2012. radio na radnom mjestu *Funktionsoberärztin* u Klinikum Mutterhaus der Borromäerinnen (Klinički centar Sestara boromejki) u Trieru (Njemačka), to jest na radnom mjestu posebne odgovornosti u toj bolničkoj ustanovi. Kao drugo, pojasnio je svoje odgovornosti navodeći da je u toj bolnici vodio odjel za srčane stimulatore te je šest mjeseci proveo na odjelu za onkologiju. Kao treće, u svom odgovoru konkretno je naveo vrstu osoba koje je nadzirao, to jest „liječnike specijalizante”.

75 Kada je riječ o radnom mjestu *Funktionsoberärztin*, na kojem je tužitelj radio od ožujka 2008. do lipnja 2012. i koje je opisao kao radno mjesto „liječnika voditelja odjela”, Komisija je u odgovoru na repliku, pozivajući se na jedan članak njemačke doktrine, istaknula da *Funktionsoberärztin* ne znači da je „liječnik voditelj odjela” i da ne postoji jasan opis poslova koje *Funktionsoberärztin* u njemačkim bolnicama obavlja. Međutim, iz čitanja članka koji je podnijela Komisija proizlazi da se to radno mjesto može odrediti na dva načina. *Funktionsoberärztin*, s jedne strane, može imati ulogu savjetnika koji je pod nadzorom iskusnijih liječnika. S druge strane, u pojedinim njemačkim bolnicama uloga *Funktionsoberärztin* može odgovarati ulozi „liječnika sa senioritetom” sa svim odgovornostima koje prate tu titulu. Iz tužiteljevih odgovora proizlazi da u situaciji u ovom slučaju to radno mjesto prije spada u drugu kategoriju, to jest kategoriju liječnika s odgovornostima, ako već ne „voditelja odjela” onda u najmanju ruku voditelja tima ili liječnika s posebnim odgovornostima.

76 Profesionalna djelatnost koju je tužitelj obavljao u tom razdoblju odgovarala je dakle vrsti profesionalnog iskustva koje se zahtijevalo u okviru natječaja. Naime, te informacije ukazuju na to da je tužitelj tom prigodom obnašao dužnosti upravljanja medicinskim timom poput onih opisanih u navedenoj obavijesti. Komisija ne osporava, uostalom, da je tužitelj nadzirao liječnike specijalizante i da je vodio odjel za stimulatore srca, nego samo opseg opisa poslova radnog mjesta na kojem je tužitelj radio. Osim toga, ni povjerenstvo za odabir, ni EPSO, ni Komisija nisu u odgovoru na zahtjev za preispitivanje odluke u odluci o odbijanju žalbe i odgovoru na tužbu doveli u pitanje samu definiciju *Funktionsoberärztin*.

77 Prema tome, valja utvrditi da je ocjena koju je povjerenstvo za odabir dalo za tužiteljeve odgovore na pitanje 11. iz kartice „Probir talenata” zahvaćena očitom pogreškom.

78 Iz svega prethodno navedenoga proizlazi da treći prigovor drugog tužbenog razloga valja prihvatiti.

– Četvrti prigovor, koji se temelji na neuzimanju u obzir tužiteljevog profesionalnog iskustva u međunarodnom ili višekulturnom okruženju

79 Kada je riječ o rubrici 12 prijave, točnije kartici „Probir talenata”, tužitelj naglašava da je prilikom podnošenja prijave imao najmanje tri godine profesionalnog iskustva u međunarodnom i višekulturnom okruženju.

80 Najprije valja istaknuti da je točka 13. Priloga III. obavijesti o natječaju predviđala dodjelu bodova kandidatima koji dokažu profesionalno iskustvo u međunarodnom ili višekulturnom okruženju od najmanje tri godine u jednom od sljedećih područja: medicina rada, opća medicina, interna medicina, tropska medicina, ergonomija, medicinska kontrola izostanaka zbog bolesti, javno zdravlje, psihijatrija ili zaštita od zračenja.

81 Povjerenstvo za odabir odlučilo je ne dodijeliti bodove tužitelju s obrazloženjem da iz prijave proizlazi da je tužitelj radio u okruženju u kojem se govorio samo jedan jezik (njemački), što se ne može smatrati relevantnim iskustvom.

82 Iz tužiteljeve prijave proizlazi da je radio na radnim mjestima dežurnog liječnika, liječnika hitne medicine i liječnika koji priprema specijalizaciju interne medicine u nekoliko njemačkih zdravstvenih ustanova, osobito u dežurnoj službi u Trieru, u sveučilišnoj bolnici u Mannheimu (Njemačka) ili još u njemačkom Crvenom križu. Nadalje, tužitelj pojašnjava da je „tijekom osposobljavanja u internoj medicini u bolnicama u Njemačkoj, [on] radio u međunarodnom i višekulturnom okruženju”.

83 Ovi navodi ne omogućuju zaključak da se tužitelj može pozvati na djelatnosti koje je obavljao tijekom tog razdoblja kao na profesionalno iskustvo u međunarodnom i višekulturnom okruženju.

84 Iako tužitelj u točki 52. tužbe naglašava da su godine u bolnicama u Njemačkoj provedene u međunarodnim i višekulturnim medicinskim timovima, ti se elementi ne navode u njegovoj prijavi. Nadalje, čak i pod pretpostavkom da sveučilišno obrazovanje i tužiteljevo profesionalno iskustvo u Njemačkoj predstavlja višekulturno iskustvo zbog tužiteljeva grčkog podrijetla, uzimanje u obzir tog iskustva ne daje mu pravo da se poziva na dostatno međunarodno profesionalno iskustvo u okviru tog natječaja. Kao što Komisija ističe, iskustvo kandidata stečeno u nacionalnim bolnicama ne može se uzeti u obzir jer bolnica ne predstavlja međunarodno i višekulturno radno okruženje. U svakom slučaju, ako je tužitelj radio u međunarodnom okruženju tijekom tog razdoblja, trebao se na to pozvati u svojoj prijavi.

85 Kada je riječ o razdoblju rada koje je tužitelj proveo u bolničkom centru u Luxembourgu, povjerenstvo za odabir nije počinilo očitu pogrešku time što nije uzelo u obzir to iskustvo jer ta djelatnost nije bila spomenuta u odgovoru na pitanje 12. u kartici „Probir talenata”. U tom pogledu valja podsjetiti da je, u

skladu sa sudskom praksom (vidjeti u tom smislu presude od 20. lipnja 1990., Burban/Parlament, T-133/89, EU:T:1990:36, t. 31. i 34., i od 28. studenoga 2002., Pujals Gomis/Komisija, T-332/01, EU:T:2002:289, t. 41. do 44.), na kandidatu koji se prijavio na natječaj da povjerenstvu za odabir predoči sve informacije i dokumente koje smatra korisnima za ispitivanje svoje kandidature. Nadalje, kako Komisija pravilno ističe, kandidatima se svratila pozornost u točki 2.4. općih pravila na činjenicu da „se odabir temelji[o] isključivo na odgovorima na pitanja u kartici ‚probir talenata' elektroničkog obrasca za prijavu". Prema tome, s obzirom na te elemente, tužitelj se ne može pozivati na svoje iskustvo u Luxembourgu kao razdoblje međunarodnog ili višekulturnog profesionalnog iskustva da bi u pitanje doveo ocjenu povjerenstva za odabir.

86 Valja zaključiti da je povjerenstvo za odabir moglo, a da pritom ne počini očitu pogrešku, smatrati da tužitelj nije stekao profesionalno iskustvo u međunarodnom i višekulturnom okruženju kao što je navedeno u obavijesti o natječaju.

87 Posljedično, četvrti prigovor drugog tužbenog razloga valja odbiti.

88 Iz prethodno navedenog proizlazi da, kao što proizlazi iz ispitivanja trećeg prigovora, da je ocjena povjerenstva za odabir tužiteljevih odgovora na pitanje 11. iz kartice „Probir talenata" očito pogrešna. Pogreška koja se odnosila na rubriku za koju su kandidati mogli dobiti najviše 8 bodova bila je takva da je narušila cjelokupnu ocjenu koju je povjerenstvo za odabir donijelo o tužiteljevom iskustvu, što se odražava na konačni rezultat koji je tužitelj dobio za sva pitanja koja su mu postavljena u tom okviru. Naime, ne može se isključiti da tužitelj, da nije bilo te pogreške, nije mogao prijeći prag od 18 bodova, što bi mu omogućilo da bude pozvan sudjelovati u ostalim testovima natječaja.

89 Stoga u tom smislu valja prihvatiti drugi tužbeni razlog te posljedično poništiti pobijanu odluku.

Zahtjev za naknadu štete

90 Tužitelj od Općeg suda traži da Komisiji naloži plaćanje iznosa od 10 000 eura za naknadu neimovinske štete za koju smatra da ju je pretrpio. Komisija odgovara da, s obzirom na to da pobijana odluka nije nezakonita, taj zahtjev treba odbiti. U svakom slučaju, ako se pretpostavi da je ta odluka nezakonita, njezino poništenje bilo bi dovoljno za naknadu navodne neimovinske štete.

91 Valja podsjetiti da prema ustaljenoj sudskoj praksi, poništenje nezakonitog akta može samo po sebi predstavljati primjerenu naknadu štete i načelno dostatnu za sve neimovinske štete koju je taj akt mogao prouzročiti (presuda od 9. studenoga 2004., Montalto/Vijeće, T-116/03, EU:T:2004:325, t. 127.; vidjeti također u tom smislu presudu od 9. srpnja 1987., Hochbaum i Rawes/Komisija, 44/85, 77/85, 294/85 i 295/85, EU:C:1987:348, t. 22.).

92 Međutim, poništenje nezakonitog akta ne može samo po sebi predstavljati primjerenu naknadu štete kad, s jedne strane, pobijani akt sadržava izričito negativnu ocjenu tužiteljevih sposobnosti koja bi ga mogla povrijediti (vidjeti u tom smislu presude od 7. veljače 1990., Culin/Komisija, C-343/87, EU:C:1990:49, t. 27. do 29.; od 23. ožujka 2000., Rudolph/Komisija, T-197/98, EU:T:2000:86, t. 98., i od 13. prosinca 2005., Cwik/Komisija, T-155/03, T-157/03 i T-331/03, EU:T:2005:447, t. 205. i 206.) i kad, s druge strane, tužitelj dokaže da je pretrpio neimovinsku štetu odvojivu od nezakonitosti na kojoj se poništenje temelji i koju to poništenje vjerojatno neće u potpunosti nadoknaditi (presude od 6. lipnja 2006., Girardot/Komisija, T-10/02, EU:T:2006:148, t. 131., i od 19. studenoga 2009., Michail/Komisija, T-49/08 P, EU:T:2009:456, t. 88.).

93 S jedne strane, valja dakle ispitati je li u ovom slučaju pobijana odluka sadržavala negativnu ocjenu koja je mogla povrijediti tužitelja.

94 Kao prvo, za rubriku 5 u prijavi, kada je riječ o tužiteljevom iskustvu u internoj medicini, povjerenstvo za odabir je navelo da se „isto profesionalno iskustvo [nije moglo] računati dva puta”. Kao drugo, za rubriku 10 istog dokumenta, koja se odnosi na tužiteljevo iskustvo u rješavanju administrativnih predmeta i postupaka u medicinskom okruženju, povjerenstvo za odabir je pojasnilo da „nije imalo dovoljno navoda koji bi [mu] omogućili […] zaključak da je riječ o različitoj profesionalnoj djelatnosti koja se obavljala tijekom predmetnog razdoblja”. Kao treće, za rubriku 11 tog dokumenta, povjerenstvo za odabir istaknulo je da „informacije nisu bile dovoljno detaljne”. Konačno, kao četvrto, kada je riječ o rubrici 12 spomenutog dokumenta, povjerenstvo je smatralo da se „činjenica rada u okruženju u kojem se govori samo jedan jezik (njemački) [nije smatrala] relevantnim iskustvom”.

95 Dakle, čak i pod pretpostavkom da je dobivena ocjena koju je dodijelilo povjerenstvo za odabir mogla kod tužitelja izazvati osjećaj nepravde, odluka povjerenstva za odabir ne sadržava nijedan oblik negativne ocjene koja bi ga mogla povrijediti ili naštetiti njegovu ugledu.

96 Posljedično, te ocjene se ne mogu smatrati izričito negativnim u smislu sudske prakse navedene u točki 92. ove presude.

97 Kada je, s druge strane, riječ o postojanju neimovinske štete odvojive od akta na kojem se poništenje temelji, valja utvrditi da neimovinska šteta koju je tužitelj pretrpio proizlazi izravno iz njegova nepravilnog isključenja iz natječaja. Riječ je o izravnoj posljedici očite pogreške koju je počinilo povjerenstvo za odabir i ona ne predstavlja štetu odvojivu od nezakonitosti na kojoj se poništenje temelji. U svakom slučaju, tužitelj ne iznosi nijedan određen element na temelju kojeg bi se moglo utvrditi da je takva šteta odvojiva od navedene nezakonitosti.

98 Prema tome, Opći sud smatra da je cjelokupna neimovinska šteta koju je tužitelj mogao pretrpjeti zbog nezakonitosti pobijane odluke na primjeren i dostatan način nadoknađena njezinim poništenjem.

99 Iz prethodno navedenog proizlazi da se zahtjev za naknadu štete može samo odbiti.

100 Iz svih prethodnih razmatranja proizlazi da tužbu treba prihvatiti u dijelu u kojem se traži poništenje pobijane odluke i odbiti u preostalom dijelu.

Troškovi

101 Na temelju članka 134. stavka 1. Poslovnika Općeg suda, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Na temelju stavka 2. istog članka, ako više stranaka ne uspije u postupku, Opći sud odlučuje o podjeli troškova.

102 Budući da Komisija nije uspjela u postupku, treba joj naložiti snošenje troškova sukladno zahtjevu tužitelja.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (deveto vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. **Poništava se Odluka od 28. rujna 2015. kojom je povjerenstvo za odabir otvorenog natječaja EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Liječnici za lokacije Luxembourg i Ispra (područje: liječnici Luxembourg) PB-u uskratilo pristup selekcijskom testiranju organiziranom u centru za procjenu Europskog ureda za odabir osoblja (EPSO).**

2. **U preostalom dijelu tužba se odbija.**

3. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.

Gervasoni Madise da Silva Passos

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 14. prosinca 2017.

Potpisi